

Жалба, подадена на 24 юни 2016 г. — České dráhy/Комисия

(Дело T-325/16)

(2016/C 314/36)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: České dráhy, a.s. (Прага, Чешка република) (представители: K. Muzikář и J. Kindl, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2016) 2417 окончателен на Европейската комисия от 18 април 2016 г. (преписка AT.40156 — Falcon);
- да осъди Комисията да плати на České dráhy изцяло разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест основания.

1. Първото основание е твърдението, че обжалваното решение относно инспекцията във връзка с участието в антиконкурентна практика или самата инспекция представлява произволна и непропорционална намеса в личната сфера на жалбоподателя:
  - Обжалваното решение е било прието в нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като решаващата информация е можело да бъде намерена в преписката относно производството пред националния орган по конкуренцията и в същото производство се разглеждат два частноправни спора. Преследваната с обжалваното решение цел би могла освен това да бъде постигната по начин, който е по-слабо инвазивен и би ограничил обхвата на нарушаването на основните права на жалбоподателя.
2. Второто основание е твърдението, че обжалваното решение не отговаря на изискванията относно стандарта за мотивиране и определяне на предмета и целта на инспекцията:
  - В обжалваното решение Комисията е определила предмета и целта на инспекцията по недопустимо широк начин. Освен това тя е изложила недостатъчно мотиви в обжалваното решение. В изложението на мотивите за обжалваното решение Комисията не е описала конкретно фактите и хипотезите, които е целяла да провери чрез инспекцията. Не е уточнила и доказателствата, които пораждаат съмненията ѝ. Определянето на предмета и целта на инспекцията в обжалваното решение и мотивите му не позволявали на жалбоподателя да прецени достатъчно точно съответните си задължения. Следователно обжалваното решение нарушава и правото на жалбоподателя на защита.
3. Третото основание е твърдението, че не съществуват доказателства, нито дори обстоятелства, които биха могли да дадат основание на съмнение за антиконкурентно поведение на жалбоподателя, което би подкрепило приемането на обжалваното решение и извършването на инспекцията, и събраните в производството пред националния орган по конкуренцията доказателства всъщност изключват такова съмнение.
4. Четвъртото основание е твърдението, че Комисията не е имала право да приеме обжалваното решение или да проведе инспекцията, тъй като твърдяното антиконкурентно поведение на жалбоподателя не може по никакъв начин да засегне търговията между държавите членки и жалбоподателят по настоящото дело не може да има господстващо положение във вътрешния пазар или съществена част от него.
5. Петото основание е твърдението, че обжалваното решение и провеждането на инспекцията повече от четири години след началото на производството пред националния орган по конкуренцията противоречи на принципа на правна сигурност и принципа на защита на оправданите правни очаквания.
6. Шестото основание е твърдението, че обжалваното решение и съответният подход на Комисията нарушават правата на жалбоподателя, гарантирани в член 7 от Хартата (или член 8 от ЕКПЧ) и член 48 от Хартата (или член 6 от ЕКПЧ).